Ročník 1976

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 13 | Vydána dne 24. června 1976 | Cena Kčs 2,60

OBSAH:

59. Vyhláška federálního ministerstva vnitra o pomocnících Pohraniční stráže

60. Vyhláška ministerstva vnitra České socialistické republiky, kterou se vydávají zásady školení pracovníků o požární ochraně

61. Vyhláška ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky, kterou se stanoví zásady školení pracovníků o požární ochraně

62. Vyhláška ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky, kterou se upravují některé podrobnosti o zřizování, zrušování a organizaci podnikových archivů

63. Vyhláška ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky, kterou se stanoví kritéria pro posuzování písemností jako archivních dokumentů a upravují některé podrobnosti o postupu při vyřazování (skartaci) písemností

64. Vyhláška ministerstva kultury Slovenské socialistické republiky, kterou se vyhlašuje chráněná krajinná oblast Malé Karpaty

65. Vyhláška ministerstva financí Slovenské socialistické republiky, kterou se doplňuje vyhláška ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 67/1972 Sb., o místním poplatku ze psů

66. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky o vodohospodářích

67. Vyhláška rady Středočeského krajského národního výboru v Praze, kterou se pověřují národní výbory nižších stupňů výkonem vodohospodářské agendy

68. Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu, jíž se mění a doplňuje vyhláška č. 4/1972 Sb., o zákazu nebo omezení vývozu některých druhů zboží v turistickém styku

Oznámení o vydání obecných právních předpisů

59

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva vnitra

ze dne 26. května 1976

o pomocnících Pohraniční stráže

Federální ministerstvo vnitra stanoví po dohodě s ministerstvem vnitra České socialistické republiky a ministerstvem vnitra Slovenské socialistické republiky podle § 58 zákona č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti:

§ 1

(1) Pomocníci Pohraniční stráže (dále jen „pomocníci PS") se podílejí na plnění úkolů k ochraně státních hranic Československé socialistické republiky.

(2) Jsou-li pomocníci PS zevně označeni, mají při plnění úkolů podle odstavce 1 oprávnění uvedená v § 57 zákona č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti (dále jen „zákon") a jsou veřejnými činiteli.

(3) Zevním označením pomocníka PS je rukávová páska zelené barvy, 105 mm široká, na níž je vyznačen bílými písmeny nápis „pomocník PS". Písmena nápisu jsou 35 mm vysoká a 20 mm široká. Rukávová páska je označena kulatým razítkem útvaru Pohraniční stráže nebo útvaru Sboru národní bezpečnosti. Při výkonu oprávnění uvedených v odstavci 2 nosí pomocník PS rukávovou pásku na levém předloktí.

(4) Pomocník PS se na požádání prokáže průkazem pomocníka PS.

§ 2

(1) Pomocníkem PS se může stát dobrovolně se hlásící občan, který je oddán socialistickému společenskému a státnímu zřízení, požívá všeobecné vážnosti a důvěry a dosáhl věku 21 let.

(2) O přijetí občana za pomocníka PS rozhoduje na jeho žádost velitel (náčelník) určeného útvaru Pohraniční stráže nebo útvaru Sboru národní bezpečnosti (dále jen „náčelník") po projednání s příslušným národním výborem.

(3) Občan se stává pomocníkem PS složením slibu do rukou náčelníka. Tento slib zní:

„Já, pomocník Pohraniční stráže, slavnostně slibuji, že budu chránit Československou socialistickou republiku, zájmy dělnické třídy, všeho pracujícího lidu a aktivně přispívat k ochraně státních hranic, veřejného pořádku, bezpečnosti osob a majetku. Při své činnosti budu dodržovat zákony a ostatní právní předpisy a zachovávat státní tajemství. Tak slibuji."

(4) Po složení slibu předá náčelník pomocníku PS průkaz a rukávovou pásku.

§ 3

(1) Pomocníci PS se zařazují do jednotek pomocníků PS.

(2) Jednotky pomocníků PS zřizují a za jejich činnost odpovídají náčelníci.

§ 4

(1) Pomocníci PS vykonávají službu buď s vojáky zařazenými v Pohraniční stráži nebo s příslušníky Sboru národní bezpečnosti, popřípadě samostatně; mohou vykonávat službu též společně s členy Pomocné stráže Veřejné bezpečnosti.

(2) Pokud vykonávají pomocníci PS službu společně s vojáky zařazenými v Pohraniční stráži nebo s příslušníky Sboru národní bezpečnosti, řídí se jejich pokyny.

(3) Při výkonu služby s vojáky zařazenými v Pohraniční stráži nebo s příslušníky Sboru národní bezpečnosti mohou pomocníci PS použít prostředků ve smyslu § 57 odst. 2 zákona za podmínek tam uvedených.

§ 5

Pomocník PS je povinen

a) při výkonu své funkce zachovávat zákony a ostatní obecně závazné právní předpisy; při jednání vystupovat rozvážně, zdvořile a dbát cti, vážnosti a důstojnosti občanů i své vlastní,

b) aktivně plnit úkoly pomocníka PS, trvale zvyšovat své politické a odborné znalosti a připravenost k plnění úkolů při ochraně státních hranic Československé socialistické republiky,

c) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, s nimiž se seznámil v souvislosti s plněním úkolů pomocníka PS a které v obecném zájmu nebo v zájmu zúčastněných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami; výjimku tvoří případy, kdy bude této povinnosti zproštěn podle zvláštních předpisů.

§ 6

Za mimořádný výkon služby nebo výsledky v práci může být pomocníku PS udělen věcný nebo peněžitý dar.

§ 7

(1) Pomocník PS musí být náčelníkem uvolněn z výkonu této funkce, jestliže o to požádá.

(2) Náčelník může zbavit pomocníka PS výkonu této funkce, jestliže náležitě neplní své povinnosti nebo dopustí-li se jednání, které je s funkcí pomocníka PS neslučitelné.

§ 8

Pomocníky PS podle této vyhlášky jsou občané, kteří ke dni její účinnosti byli pomocníky PS podle dosavadních předpisů.

§ 9

Zrušuje se nařízení ministra vnitra č. 40/1957 Sb., o zevním označení Pomocníků Pohraniční stráže.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1976.

Ministr:

Doc. Dr. **Obzina** CSc. v. r.

60

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra České socialistické republiky

ze dne 19. května 1976,

kterou se vydávají zásady školení pracovníků o požární ochraně

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky po dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 18/1958 Sb., o požární ochraně:

§ 1

Rozsah působnosti

(1) Vyhláška upravuje zásady školení o požární ochraně osob (dále jen školení), které jsou v pracovním, členském, učebním nebo jiném obdobném poměru k organizacím[1]) provádějícím tato školení jako součást preventivních opatření ochrany před požáry.

(2) Školení v organizacích železniční, vodní a letecké dopravy, v organizacích lesního hospodářství, v útvarech a zařízeních Československé lidové armády, v útvarech Sboru národní bezpečnosti, ve vojskách ministerstva vnitra a v organizacích státní báňské správy se řídí zvláštními právními předpisy.[2])

(3) Ustanovení této vyhlášky se nevztahují na školení pracovníků inspekcí požární ochrany národních výborů, příslušníků veřejných a závodních požárních útvarů, požárníků z povolání ve veřejných a závodních požárních sborech.

§ 2

Odpovědnost za školení

Za školení v organizacích odpovídá vedoucí organizace.

Stupně školení

§ 3

Školení prvního stupně

(1) Školení prvního stupně obsahuje výklad o základních povinnostech pracovníků při dodržování požárně bezpečnostních předpisů, výklad o požárním nebezpečí v organizaci a instruktáž o používání základních hasicích prostředků.

(2) Školení prvního stupně se zúčastňují

a) osoby, které jsou v pracovním, členském, učebním nebo jiném obdobném poměru k organizaci (dále jen „pracovníci");

b) studenti zařazení v organizacích, kde získávají odbornou praxi;

c) pracovníci, kteří nejsou uvedeni pod písm. a) a b) a v objektech organizací plní pracovní úkoly; obsah a rozsah školení prvního stupně těmto osobám organizace přiměřeně upraví.

Školení druhého stupně

§ 4

(1) Školení druhého stupně obsahuje podrobný výklad o požárním nebezpečí charakteristickém pro příslušné pracoviště (technologie výroby, skladování hořlavých látek apod.), o poplachových směrnicích, o požárním plánu a o požárním řádu organizace; z celkového rozsahu školení druhého stupně musí být jedna třetina zaměřena na praktický výcvik.

(2) Školení druhého stupně se zúčastňují

a) pracovníci, kteří absolvovali školení prvního stupně;

b) pracovníci, kteří přecházejí na jiné pracoviště nebo na jiný způsob práce, kde je tento stupeň školení vyžadován.

§ 5

Školení druhého stupně uskutečňuje organizace jednou za dva roky, pokud vedoucí organizace nebo nadřízený orgán s přihlédnutím ke zvýšenému požárnímu nebezpečí neurčí lhůtu kratší. Školení pracovníků pověřených zabezpečováním požární ochrany v organizacích v době, kdy se v nich nepracuje, se však uskutečňuje vždy nejméně jednou za rok.

Školení třetího stupně

§ 6

(1) Školení třetího stupně obsahuje podrobné seznámení se se systémem a řízením požární ochra-

[1]) Organizace ve smyslu tohoto předpisu jsou zejména organizace státní, družstevní a společenské, jakož i jiné organizace, útvary, včetně jejich organizačních svazků a složek.

[2]) § 9 zákona č. 18/1958 Sb., o požární ochraně.

ny v organizaci, se základními znalostmi procesu hoření a hašení hořlavých látek a s obsahem příslušných státních technických a oborových norem.

(2) Školení třetího stupně se zúčastní

a) vedoucí organizací[3]) a jejich zástupci;

b) ostatní vedoucí pracovníci organizace na všech stupních řízení a pracovníci, kteří vykonávají školení prvního a druhého stupně;

c) členové požárně technické komise, pracovníci na úseku požární prevence v organizacích; velitelé závodních požárních sborů se zúčastní školení, pokud nejsou požárníky z povolání;

d) pracovníci, kteří při výzkumu a vývoji výrobků nebo technologie odpovídají za protipožární opatření.

(3) Školení třetího stupně uskutečňuje organizace jednou za tři roky, pokud vedoucí organizace nebo nadřízený orgán neurčí lhůtu kratší.

§ 7

(1) Vědomosti získané na školení třetího stupně ověřuje odborná komise určená vedoucím organizace; u vedoucích pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) odborná komise nadřízeného orgánu. K úspěšnému absolvování školení třetího stupně vydá vedoucí organizace na návrh odborné komise osvědčení.

(2) Pracovníci uvedení v § 6 odst. 2, kteří při ověřování vědomostí neuspěli, jsou povinni podrobit se do tří měsíců novému ověření vědomostí.

Organizace školení

§ 8

Pro všechny stupně školení vypracuje organizace tematické plány a časový rozvrh školení, které vedoucí organizace projedná s nadřízeným orgánem a s příslušným národním výborem — inspekcí požární ochrany. Tematický plán a časový rozvrh školení vedoucích pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) projedná nadřízený orgán s krajským národním výborem — inspekcí požární ochrany (Národním výborem hl. m. Prahy — městskou inspekcí požární ochrany) podle sídla organizace.

§ 9

(1) Školení zabezpečuje organizace zpravidla svými pracovníky. Školení prvního a druhého stupně vykonávají pracovníci zabezpečující výkon požární ochrany v organizacích, vedoucí pracovníci nebo jiní pověření pracovníci, kteří úspěšně absolvovali školení třetího stupně.

(2) Školení třetího stupně vedoucích pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) zabezpečuje nadřízený orgán. U ostatních pracovníků zařazených do školení třetího stupně zabezpečuje toto školení organizace zpravidla svými odborně kvalifikovanými pracovníky v součinnosti s pracovníky zajišťujícími výkon požární ochrany v organizaci.

§ 10

O školení vede organizace dokumentaci. Dokumentaci o školení a o ověřování vědomostí pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) vede nadřízený orgán.

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 11

Organizace spolupracují při školení s orgány Revolučního odborového hnutí, se Svazem požární ochrany Československé socialistické republiky, popřípadě s dalšími společenskými organizacemi.

§ 12

(1) Školení prvního a druhého stupně u nově přijatých pracovníků a školení druhého stupně u pracovníků převáděných na jinou práci nebo pracoviště jsou organizace povinny zabezpečit před zařazením, případně před převedením pracovníka na jiné pracoviště.

(2) Školení třetího stupně u nově přijatých pracovníků nebo pracovníků zařazených do funkcí, kde je tento stupeň školení vyžadován, zabezpečí organizace do tří měsíců od přijetí nebo převedení pracovníka. U pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) zabezpečí školení v téže lhůtě nadřízený orgán.

(3) Školení druhého a třetího stupně podle této vyhlášky u osob, které jsou pracovníky k počátku účinnosti této vyhlášky, zabezpečí tato organizace nejpozději do jednoho roku od její účinnosti. Školení třetího stupně u pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) zabezpečí v téže lhůtě nadřízený orgán.

§ 13

Zvláštní předpisy, které upravují školení nebo ověřování vědomostí pracovníků o požární ochraně, touto vyhláškou nejsou dotčeny.[4])

§ 14

Zrušují se:

1. ustanovení § 8 vyhlášky ministra vnitra č. 169/

[3]) Viz § 21 zák. č. 109/1964 Sb., hosp. zákoníku, úplné znění č. 37/1971 Sb.

[4]) Např.:

— Směrnice min. vnitra ČSR č. 11/1972 Ústředního věstníku ČSR, o ochraně úrody před požáry (registrovaná ve Sbírce zákonů částka 14 z 12. 7. 1972, č. j. PO-2065/72 z 3. 7. 1972),

— ČSN 05 0610 — Bezpečnostní předpisy pro svářeni a řezání kyslíkem

— ČSN 05 0630 — Bezpečnostní předpisy pro svářeni elektrickým obloukem

1955 Ú. l., o zabezpečování a organizaci požární ochrany v závodech;

2. směrnice ministerstva vnitra ze dne 19. října 1959, č. j. PO-1638/1959, pro školení zaměstnanců závodů o požární ochraně, jejíž další platnost byla oznámena v částce č. 47/1967 Sb. (XVIII/9).

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1976.

Ministr:

Ing. **Jung** v. r.

61

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky

ze dne 5. května 1976,

kterou se stanoví zásady školení pracovníků o požární ochraně

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky po dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 18/1958 Sb., o požární ochraně:

§ 1

Rozsah působnosti

(1) Vyhláškou se stanoví zásady školení osob o požární ochraně (dále jen „školení"), které jsou v pracovním, učebním, členském nebo jiném obdobném poměru k socialistickým a jiným organizacím (dále jen „organizace") provádějícím toto školení jako součást preventivních opatření k ochraně před požáry.

(2) Školení v organizacích železniční, vodní a letecké dopravy, v organizacích lesního hospodářství, v útvarech a zařízeních Československé lidové armády, v útvarech Sboru národní bezpečnosti,[1]) ve vojskách ministerstva vnitra a v organizacích podléhajících dozoru Státní báňské správy se řídí zvláštními předpisy.[2])

(3) Ustanovení této vyhlášky se nevztahují na školení pracovníků inspekcí požární ochrany národních výborů, příslušníků veřejných a závodních požárních útvarů a požárníků z povolání ve veřejných a závodních požárních sborech.

§ 2

Odpovědnost za školení

(1) Za zabezpečení školení v organizaci odpovídá vedoucí organizace. Za zajištění školení v nižších organizačních složkách (závodech, provozech apod.) odpovídají i vedoucí těchto složek v rozsahu své pravomoci.

(2) Za zabezpečení školení prováděného nadřízeným orgánem odpovídá vedoucí tohoto orgánu.

Stupně školení

§ 3

Školení prvního stupně

(1) Školení prvního stupně obsahuje výklad o základních povinnostech pracovníků při dodržování požárně bezpečnostních předpisů, výklad o požárním nebezpečí v organizaci a instruktáž o používání hasicích prostředků.

(2) Školení prvního stupně se zúčastňují

a) osoby, které jsou v pracovním, učebním, členském nebo jiném obdobném poměru k organizaci (dále jen „pracovníci"),

b) studenti zařazení v organizaci k získání odborné praxe,

c) jiné osoby než osoby uvedené v písm. a) a b), které plní pracovní úkoly v objektech organizace; těmto osobám obsah a rozsah školení prvního stupně organizace přiměřeně upraví.

(3) Školení prvního stupně uskutečňuje organizace při přijetí pracovníků do pracovního poměru; školení prvního stupně ostatních osob před jejich zařazením na příslušné pracoviště.

Školení druhého stupně

§ 4

(1) Školení druhého stupně obsahuje podrobný výklad o požárním nebezpečí charakteristickém pro příslušné pracoviště (technologie výroby, skladování hořlavých látek apod.), o poplachových směrnicích, o požárním plánu a požárním řádu organizace; z celkového rozsahu školení musí připadnout nejméně jedna třetina na praktický výcvik.

(2) Školení druhého stupně se zúčastňují

a) pracovníci, kteří se zúčastnili školení prvního stupně,

b) pracovníci, kteří jsou převáděni na jiné pracoviště nebo u nichž se mění druh, popřípadě způsob práce.

[1]) Ustanovení tohoto odstavce se vztahuje ve smyslu zákona č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších zákonů, i na útvary Sboru nápravné výchovy.

[2]) § 9 zákona č. 18/1958 Sb., o požární ochraně.

§ 5

Školení druhého stupně uskutečňují organizace jednou za dva roky, pokud vedoucí organizace nebo nadřízený orgán s přihlédnutím ke zvýšenému požárnímu nebezpečí neurčí lhůtu kratší. Školení pracovníků pověřených zabezpečováním požární ochrany v organizaci v době, kdy se v ní nepracuje, se však uskuteční vždy nejméně jednou za rok.

Školení třetího stupně

§ 6

(1) Školení třetího stupně obsahuje podrobné seznámení se s řízením požární ochrany, systémem požární ochrany v organizaci, se základními poznatky procesu hoření a hašení hořlavých látek a s příslušnými státními technickými a oborovými normami.

(2) Školení třetího stupně se zúčastňují

a) vedoucí organizací[3]) a jejich zástupci,

b) ostatní vedoucí pracovníci na všech stupních řízení a pracovníci, kteří vykonávají školení prvního nebo druhého stupně,

c) členové požárně technické komise, pracovníci na úseku požární prevence v organizaci a velitelé závodních požárních sborů, pokud nejsou požárníky z povolání,

d) pracovníci, kteří odpovídají za to, že při výzkumu a vývoji výrobků nebo technologií budou respektovány protipožární požadavky.

(3) Školení třetího stupně uskutečňuje organizace jednou za tři roky, pokud vedoucí organizace nebo nadřízený orgán neurčí lhůtu kratší.

§ 7

(1) Vědomosti získané při školení třetího stupně ověřuje odborná komise určená vedoucím organizace; u pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) odborná komise určená vedoucím nadřízeného orgánu. O úspěšném absolvování školení třetího stupně vydá vedoucí organizace na návrh odborné komise osvědčení.

(2) Pracovníci, kteří při ověřování vědomostí neprospěli, jsou povinni podrobit se do tří měsíců novému ověření vědomostí.

Organizace a kontrola školení

§ 8

(1) Pro všechny stupně školení vypracuje organizace tematické plány a časový rozsah školení, které vedoucí organizace projedná s nadřízeným orgánem a příslušným národním výborem — inspekcí požární ochrany. Tematický plán a časový rozsah školení pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) projedná nadřízený orgán s krajským národním výborem — inspekcí požární ochrany (Národním výborem hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy — městskou inspekcí požární ochrany) podle svého sídla.

(2) Kontrolu školení provádějí národní výbory — inspekce požární ochrany uvedené v odstavci 1.

§ 9

(1) Školení zabezpečuje organizace zpravidla svými pracovníky. Školení prvního a druhého stupně vykonávají pracovníci na úseku požární prevence v organizaci a pracovníci uvedení v § 6 odst. 2 písm. b), kteří úspěšně absolvovali školení třetího stupně.

(2) Školení třetího stupně zabezpečuje a vykonává organizace svými odborně kvalifikovanými pracovníky. Školení třetího stupně pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) zabezpečuje nadřízený orgán.

§ 10

O školení a ověřování vědomostí pracovníků vede organizace dokumentaci. Dokumentaci o školení a ověřování vědomostí pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) vede nadřízený orgán.

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 11

Organizace při školení spolupracuje s orgány Revolučního odborového hnutí, se Svazem požární ochrany Československé socialistické republiky, popřípadě s dalšími společenskými organizacemi.

§ 12

(1) Školení prvního a druhého stupně nově přijatých pracovníků, jakož i školení druhého stupně pracovníků převáděných na jinou práci nebo pracoviště, je organizace povinna zabezpečit před zařazením na pracoviště, popřípadě před převedením na jinou práci nebo pracoviště.

(2) Školení třetího stupně nově přijatých pracovníků nebo pracovníků zařazených do funkcí, u nichž se tento stupeň školení vyžaduje, je organizace povinna zabezpečit nejpozději do tří měsíců od přijetí nebo zařazení do funkce. U pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) zabezpečí školení třetího stupně v uvedené lhůtě nadřízený orgán.

(3) Školení druhého a třetího stupně podle této vyhlášky je organizace povinna vykonat nejpozději do jednoho roku od její účinnosti. Školení třetího stupně pracovníků uvedených v § 6 odst. 2 písm. a) je povinen v uvedené lhůtě vykonat nadřízený orgán.

§ 13

Zvláštní předpisy upravující školení nebo ově-

[3]) § 21 hospodářského zákoníku.

rování vědomostí pracovníků zůstávají touto vyhláškou nedotčeny.[4])

§ 14

Zrušují se:

1. ustanovení § 8.vyhlášky ministra vnitra č. 169/1955 Ú. v., o zabezpečování a organizaci požární ochrany v závodech,
2. směrnice ministerstva vnitra z 19. října 1959 čj. PO-1638/1959 pro školení zaměstnanců závodů o požární ochraně, jejíž další platnost byla oznámena v částce č. 47/1967 Sb. (XVIII/9).

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1976.

Ministr:

Ing. Lazar v. r.

[4]) Např.: — ČSN 05 0610 — Bezpečnostní předpisy pro sváření a řezání kyslíkem,
— ČSN 05 0630 — Bezpečnostní předpisy pro sváření elektrickým obloukem,
— výnos ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky o ochraně úrody před požáry čj. PO-191/3-1974 (reg. ve Sbírce zákonů částka 10/1974 a publikovaný v Ústředním věstníku Slovenské socialistické republiky částka 2/1974).

62

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky

ze dne 7. května 1976,

kterou se upravují některé podrobnosti o zřizování, zrušování a organizaci podnikových archivů

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 33 odst. 1 písm. g) zákona Slovenské národní rady č. 149/1975 Sb., o archivnictví (dále jen „zákon"):

§ 1

Podle ustanovení § 25 odst. 1 zákona jsou organizace uvedené v tomto ustanovení povinny zřídit podnikový archiv. Z povinnosti zřídit podnikový archiv jsou vyňaty ty z uvedených organizací, které se souhlasem ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstvo vnitra") z důvodů účelnosti předávají archivní dokumenty pocházející z jejich činnosti do úschovy státnímu archivu.

§ 2

(1) Organizace, která je povinna zřídit podnikový archiv (dále jen „organizace"), zřídí jej do pěti let od svého založení; jestliže však převezme zcela nebo zčásti archivní dokumenty po svém předchůdci, zřídí současně podnikový archiv, pokud na ni nebyl převeden podnikový archiv zřízený jejím předchůdcem.

(2) Jestliže organizace z důvodů účelnosti předává se souhlasem ministerstva vnitra nebo na základě jeho rozhodnutí archivní dokumenty pocházející z její činnosti do úschovy státnímu archivu (§ 25 odst. 1 věta druhá a odst. 3 zákona), hradí náklady s tím spojené ze svých prostředků.

§ 3

(1) Organizace může zřídit pobočku svého podnikového archivu pro svoji nižší organizační složku, vyžaduje-li to naléhavá potřeba využívat uschovaných archivních dokumentů touto organizační složkou nebo je-li to účelné vzhledem k její vzdálenosti od podnikového archivu.

(2) Organizace mohou uzavřít hospodářskou smlouvu o tom, že archivní dokumenty budou ukládat ve společném archivu (sdružený podnikový archiv), který zřídí jedna z nich. Ke zřízení takového archivu je třeba souhlasu ministerstva vnitra, které může při nedodržení stanovených podmínek souhlas odvolat.

(3) V hospodářské smlouvě musí být stanoveno, jakými podíly přispívají organizace na náklady spojené se zřízením a správou sdruženého podnikového archivu, a upraven postup při jeho případném rozdělení.

§ 4

(1) Jestliže organizace, která spravuje podnikový archiv, je zrušena bez určení nástupce, rozhodne ministerstvo vnitra po projednání s orgánem, který zrušení organizace nařídil, popřípadě který zrušenou organizaci řídil, v kterém státním archivu budou archivní dokumenty z jejího podnikového archivu uloženy, popřípadě jak bude s archivními dokumenty naloženo, jde-li o sdružený podnikový archiv.

(2) Dojde-li k rozdělení nebo sloučení organizace, rozhodne se i o podnikovém archivu. K tomuto rozhodnutí je třeba souhlasu ministerstva vnitra, které též rozhodne, jak se naloží s archivními dokumenty uloženými v tomto podnikovém archivu, jestliže nedojde k dohodě.

§ 5

(1) Organizace, která zřídila podnikový archiv (sdružený archiv, pobočku), je povinna archiv řádně spravovat, zejména zajišťovat jeho činnost po stránce personální, finanční, materiálně technické a investiční a všestranně pečovat o jeho rozvoj.

(2) Organizace spravující podnikový archiv schvaluje roční plány hlavních úkolů podnikového archivu a kontroluje jejich plnění; roční plány a zprávy o jejich plnění předkládá též příslušnému státnímu archivu.

(3) Archivní dokumenty uložené v podnikovém archivu jsou zároveň součástí vědeckotechnické a informační soustavy organizace.

(4) Archivní dokumenty v podnikových archivech jsou evidovány samostatně a ukládány oddě-

leně od písemností v ústředních a zvláštních spisovnách.[1])

§ 6

(1) Vedoucí organizace pověří vedením podnikového archivu pracovníka organizace způsobilého vykonávat odborné archivní práce (dále jen „vedoucí archivu") a řídit činnost pracovníků podnikového archivu (jeho pobočky).

(2) Funkci vedoucího archivu lze v organizaci spojit s jinou činností jen výjimečně, pokud se tím neztíží řádný výkon prací spojených s vedením podnikového archivu.

(3) Vedoucí archivu řídí činnost pracovníků podnikového archivu (jeho pobočky) a odpovídá za správné uschovávání archivních dokumentů a jejich odborné zpracovávání.

(4) Vedoucí archivu je povinen zejména:

a) zabezpečovat přejímání, evidování, zpřístupňování a využívání archivních dokumentů a jejich všestrannou ochranu, včetně jejich konzervace;

b) předkládat vedoucímu organizace návrhy ročních plánů hlavních úkolů podnikového archivu;

c) dbát, aby v organizaci, popřípadě v jejích organizačních složkách byly dodržovány předpisy o spisové manipulaci a aby písemnosti byly řádně vyřazovány.[2])

§ 7

(1) Na dodržování předpisů upravujících odbornou archivní činnost podnikových archivů dozírá ministerstvo vnitra, které navrhuje příslušným orgánům opatření k odstranění zjištěných nedostatků.

(2) Pověření pracovníci ministerstva vnitra, popřípadě pověření pracovníci jím řízených státních archivů (§ 13 odst. 2 zákona) jsou v souvislosti s výkonem kontroly stavu podnikových archivů a spisoven oprávněni vstupovat do prostor, kde jsou podnikové archivy a spisovny umístěny.

§ 8

Zrušuje se vyhláška ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky č. 22/1973 Sb., o podnikových archivech.

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1976.

Ministr:

Ing. **Lazar** v. r.

[1]) Směrnice federálního ministerstva vnitra ze dne 23. prosince 1971 čj. SKÚ-207/1971 pro manipulaci a dopravu písemných a jiných materiálů obsahujících skutečnosti tvořící předmět státního, hospodářského a služebního tajemství, oznámené v částce 6 Sbírky zákonů z roku 1972 a publikované v částce 7 Ústředního věstníku Slovenské socialistické republiky z roku 1972 pod č. 11;
§ 39 a násl. nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 153/1971 Sb. („účetní archiv" je označení účetní spisovny).

[2]) Vyhláška ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky č. 63/1976 Sb., kterou se stanoví kritéria pro posuzování písemností jako archivních dokumentů a upravují se některé podrobnosti o postupu při vyřazování (skartaci) písemností.

63

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky

ze dne 31. května 1976,

kterou se stanoví kritéria pro posuzování písemností jako archivních dokumentů a upravují některé podrobnosti o postupu při vyřazování (skartaci) písemností

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona Slovenské národní rady č. 149/1975 Sb., o archivnictví (dále jen „zákon"):

ČÁST PRVNÍ

Kritéria pro posuzování písemností jako archivních dokumentů

§ 1

Základní ustanovení

(1) Při posuzování skutečnosti, zda písemnosti mají vzhledem ke svému historickému, politickému, hospodářskému nebo kulturnímu významu trvalou dokumentární hodnotu a jsou proto archivními dokumenty (§ 2 zákona), jsou rozhodující tato kritéria, popřípadě jen některá z nich

a) doba vzniku,

b) obsah,

c) původ a

d) vnější znaky písemností.

(2) Při posuzování písemností podle odstavce 1 se zvláště přihlíží, pokud jde

a) o obsah písemnosti, k hodnotě, rozsahu a souhrnu informací v ní obsažených, k jedinečnosti a průkaznosti písemnosti, jakož i k druhu, typu a tematice písemnosti,

b) o původ písemnosti, ke společenskému významu, funkci a postavení původce (orgány, organizace, občané) písemnosti,

c) o vnější znaky písemnosti, k výtvarné hodnotě, jazyku, písmu, psacímu materiálu, způsobu vyhotovení a k náležitostem (pečeť, ochranný obal apod.) písemnosti.

(3) Podle doby vzniku nebo podle obsahu písemností lze za archivní dokumenty považovat zejména druhy písemností uvedené v příloze této vyhlášky.

§ 2

Uplatňování kritérií

Podle kritérií stanovených v § 1 se posuzují písemnosti ve skartačním řízení (§ 3) i mimo skartační řízení (§ 9 a 10).

ČÁST DRUHÁ

Skartační řízení

§ 3

Obecná ustanovení

(1) Ve skartačním řízení se vyřazují písemnosti, které již nejsou potřebné pro činnost státních orgánů a socialistických organizací (dále jen „organizace"). Tyto písemnosti se posuzují podle kritérií stanovených v § 1. Písemnosti posouzené ve skartačním řízení jako archivní dokumenty se odevzdají do archivní péče (§ 16 odst. 1 zákona). Písemnosti, které nemají trvalou dokumentární hodnotu, a proto nejsou archivními dokumenty, se zničí (§ 6 odst. 2 a 3 zákona).

(2) Organizace dbají, aby písemnosti, které pocházejí z jejich činnosti nebo z činnosti jejich předchůdců, a to včetně došlých písemností, byly řádně a pravidelně vyřazovány podle zákona a této vyhlášky.

(3) Při zániku organizací přecházejí povinnosti dbát o vyřazení písemností ve skartačním řízení a další povinnosti stanovené v § 6 zákona na jejich nástupce, popřípadě na orgány pověřené likvidací organizací.

(4) Za řádné a pravidelné vyřazování písemností ve skartačním řízení odpovídají vedoucí organizací, popřípadě jimi pověření pracovníci organizací.

(5) Písemnosti, které byly při skartačním řízení určeny ke zničení, lze použít jen jako průmyslovou surovinu, pokud není vzhledem k jejich zvláštní povaze stanoven jiný způsob zničení.

(6) Při odevzdávání vyřazených písemností ke zničení jsou organizace povinny předložit písemný

souhlas archivního orgánu (§ 7 a 8), že odevzdávané písemnosti lze zničit.

§ 4

Skartační řády

(1) Příslušné ústřední orgány vydají se souhlasem ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstvo vnitra") a ve lhůtě s ním dohodnuté skartační řády pro sebe a pro organizace ve své působnosti, popřípadě upraví dosavadní skartační řády. Pro národní výbory vydá skartační řád ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvy a jinými ústředními orgány státní správy, které řídí výkon státní správy v příslušném odvětví (úseku). Pro organizace a zařízení řízené nebo spravované národními výbory vydají se souhlasem ministerstva vnitra a ve lhůtě s ním dohodnuté skartační řády ministerstva a jiné ústřední orgány státní správy, do jejichž působnosti náleží odvětví (úseky) řízené a spravované národními výbory.

(2) Skartační řád blíže upraví v souladu se zákonem a touto vyhláškou postup při vyřazování písemností v podmínkách celého odvětví (úseku) řízeného příslušným ústředním orgánem nebo náležícího do jeho působnosti; obsahuje i vzor skartačního návrhu a jeho příloh (§ 6), vzor protokolu o skartačním řízení (§ 8) a jiné pomůcky pro skartační řízení.

§ 5

Skartační plány

(1) Ústřední orgány vydají zároveň se skartačním řádem jako jeho součást skartační plán, který je pomůckou k vyřazování jednotlivých druhů písemností v příslušném odvětví (úseku). Podle tohoto skartačního plánu si organizace upraví své dosavadní skartační plány a v případě, že skartační plán dosud nemají, jsou povinny jej sestavit. Skartační plány obsahují v souladu se spisovým, popřípadě s ukládacím plánem, uspořádání písemností podle jejich věcného obsahu, dále skartační lhůty pro jednotlivé druhy písemností, pokud tyto lhůty nejsou stanoveny zvláštními předpisy[1]), a skartační znaky „A", „S", „V" pro písemnosti (odstavec 3).

(2) Skartačními lhůtami se stanoví doba, po kterou písemnosti zůstávají uloženy v ústředních nebo zvláštních spisovnách organizací. Skartační lhůty počínají běžet dnem 1. ledna následujícího roku po vyřízení písemnosti. Jestliže organizace nadále nutně potřebují písemnosti pro svou činnost, mohou skartační lhůtu po projednání s příslušným archivním orgánem (§ 7) prodloužit. Skartační lhůty nelze zkrátit.

(3) Jednotlivé písemnosti se již před jejich uložením do ústřední nebo zvláštní spisovny organizace označují skartačními znaky, podle nichž se po uplynutí skartačních lhůt navrhnou při vyřazování ve skartačním řízení, jsou-li označeny

a) skartačním znakem „A" (archiv), k předání do trvalé archivní péče příslušného archivu,

b) skartačním znakem „S" (skart), ke zničení,

c) skartačním znakem „V" (výběr), k opětovnému posouzení a k rozhodnutí, zda se má písemnost předat do trvalé archivní péče příslušného archivu nebo k zničení.

§ 6

Návrhy na vyřazení písemností

(1) Po uplynutí skartačních lhůt se provede vyřazení písemností ve skartačním řízení.

(2) Organizace předloží příslušnému archivnímu orgánu (§ 7) písemný návrh na vyřazení písemností, které již nejsou pro její činnost potřebné (dále jen „skartační návrh"). Skartační návrhy se předkládají archivnímu orgánu v pravidelných lhůtách s ním dohodnutých; nedojde-li k dohodě, určí lhůty archivní orgán.

(3) Ke skartačnímu návrhu připojí organizace seznamy všech písemností, které jsou předmětem skartačního řízení. Písemnosti v těchto seznamech jsou roztříděny do skupin podle skartačních znaků „A" a „S"; do těchto skupin organizace roztřídí též písemnosti označené skartačním znakem „V".

(4) Organizace si mohou zřídit k vypracování skartačních návrhů skartační komisi; zvláštní předpisy o povinném zřízení skartační komise nejsou dotčeny.[1])

§ 7

Archivní orgány

(1) Archivními orgány ve skartačním řízení jsou státní archivy, které podle § 18 až 23 zákona vykonávají dozor nad vyřazováním písemností a přitom posuzují, zda písemnosti mají trvalou dokumentární hodnotu (§ 2 odst. 2 zákona), dále archivy, které tímto posuzováním pověří ministerstvo vnitra, jakož i ministerstvo vnitra samo (§ 2 odst. 3 zákona).

(2) Ministerstvo vnitra jako archivní orgán dozírá na vyřazování písemností a posuzuje přitom jejich trvalou dokumentární hodnotu, jde-li o skartační řízení u těch orgánů a organizací, které spravují zvláštní archivy (§ 26 zákona), jakož i v dalších případech, ve kterých si to vyhradí.

[1]) Nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací. Směrnice federálního ministerstva vnitra ze dne 23. prosince 1971 čj. SKÚ-207/1971 pro manipulaci a dopravu písemných a jiných materiálů obsahujících skutečnosti tvořící předmět státního, hospodářského a služebního tajemství, oznámené v částce 6 Sbírky zákonů z roku 1972 a publikované pod č. 11/1972 Ústředního věstníku Slovenské socialistické republiky, aj.

§ 8

Dozor nad vyřazováním písemností

(1) Archivní orgán při dozoru nad vyřazováním písemností ve skartačním řízení prověří, zda skartační návrh navazuje na předchozí skartační řízení, zjistí stav předarchivní péče o písemnosti (§ 6 zákona) a zda byly splněny další předpoklady pro řádný průběh skartačního řízení; odborně přezkoumá správnost a úplnost skartačního návrhu, zejména seznamy roztříděných písemností, posoudí podle stanovených kritérií a rozhodne, zda a které písemnosti navrhované na vyřazení mají trvalou dokumentární hodnotu, udělí písemný souhlas ke zničení písemností bez trvalé dokumentární hodnoty a schválí protokol o skartačním řízení; upozorní na zjištěné nedostatky a navrhne jejich odstranění, popřípadě uložení příslušného opatření za porušení povinností (§ 30 zákona).

(2) Archivní dokument se po odevzdání do trvalého uschování příslušnému archivu stane předmětem archivní péče (§ 16 odst. 1 zákona), z níž nesmí být bez souhlasu archívního orgánu vyňat.

(3) Zjistí-li archiv při zpracování převzatých archivních dokumentů, že byly kromě archivních dokumentů převzaty též písemnosti, které nemají trvalou dokumentární hodnotu, budou tyto písemnosti rozhodnutím archivního orgánu dodatečně určeny k vyřazení; o vyřazení sepíše archiv protokol.

ČÁST TŘETÍ

Posuzování písemností mimo skartační řízení

§ 9

Písemnosti jiných než socialistických organizací

Postup při posuzování trvalé dokumentární hodnoty písemností pocházejících z činnosti jiných než socialistických organizací dohodne ministerstvo vnitra s těmito organizacemi podle kritérií stanovených v § 1.

§ 10

Jiné písemnosti

Podle kritérií stanovených v § 1 se posuzují mimo skartační řízení též

a) písemnosti, které má nabýt stát do vlastnictví (§ 9 odst. 1 zákona),

b) písemnosti nabídnuté archivu k převzetí do archivní úschovy (§ 7 odst. 2 zákona),

c) písemnosti, které mají být vyvezeny do ciziny, lze-li důvodně předpokládat, že jde o archivní dokumenty (§ 8 odst. 1 zákona),

d) písemnosti nalezené,

e) písemnosti, o jejichž posouzení požádá jejich vlastník.

ČÁST ČTVRTÁ

Ustanovení závěrečná

§ 11

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška ministerstva vnitra č. 94/1953 Ú. v., o zásadách pro vyřazování (skartaci) písemností.

§ 12

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1976.

Ministr:

Ing. Lazar v. r.

Příloha k vyhlášce č. 63/1976 Sb.

DRUHY PÍSEMNOSTÍ,

které lze především považovat za archivní dokumenty podle doby vzniku nebo podle obsahu

(§ 1 odst. 3 vyhlášky)

Část I

Písemnosti, které lze považovat za archivní dokumenty podle doby jejich vzniku

Podle doby vzniku lze považovat za archivní dokumenty zejména:

1. písemnosti, které vznikly do roku 1850,
2. písemnosti z oborů průmyslové a zemědělské výroby, finančního podnikání, jakož i důlního a hutního podnikání, včetně patentů na významné vynálezy, které vznikly do roku 1900,
3. fotografické, filmové a zvukové záznamy, které vznikly do roku 1945.

Část II

Písemnosti, které lze považovat za archivní dokumenty podle jejich obsahu

Podle obsahu lze považovat za archivní dokumenty zejména:

jiné než v části I uvedené písemnosti, které výrazně dokumentují strukturu společnosti v jednotlivých fázích vývoje, její vnější uspořádání a vnitřní skladbu, její dobové instituce, život obyvatelstva ve všech oblastech činnosti a na všech sociálních úrovních, rozsah a intenzitu politické, hospodářské a kulturní aktivity jeho jednotlivých skupin, stavů a tříd nebo působení významných osobností.

Za těchto předpokladů jsou archivními dokumenty:

A. z písemností bez ohledu na historické období

a) zápisy ze zasedání všech sborových orgánů zákonodárné, vládní a výkonné státní moci (před rokem 1945 i všech obdobných orgánů územní samosprávy) na všech stupních řízení, jakož i předchůdců všech těchto orgánů;

b) písemnosti o vnější i vnitřní organizační struktuře, vedení, správě, činnosti a výsledcích

1. ústředních a všem jim podřízených orgánů státní správy a jejich předchůdců (před rokem 1945 i územní samosprávy) a všech jejich oblastních i oborových složek,
2. justičních složek všech stupňů a druhů, státních notářství a prokuratur, jakož i jejich předchůdců,
3. národních výborů všech stupňů a jejich výkonných orgánů,
4. hospodářských, rozpočtových a všech ostatních státních organizací řízených, popřípadě spravovaných národními výbory nebo jinými státními orgány a předchůdců těchto organizací,
5. družstevních a společenských organizací včetně jejich podniků a hospodářských zařízení, jakož i jejich předchůdců,
6. všech součástí a zařízení ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů;

c) písemnosti

1. o životních poměrech obyvatelstva v dobových státoprávních a ekonomických podmínkách, dokumentující zejména jeho složení, politické a sociální pohyby a třídní zápasy,
2. o plánování rozvoje národního hospodářství, jakož i důležité účetní a statistické výkazy, rozbory a přehledy,
3. o vývoji a stavu zdravotnictví, sociální péče a úrovni bydlení,
4. o vývoji a stavu vědy a techniky,
5. o vývoji a stavu školství, kultury a umění,
6. o tvorbě právních předpisů, včetně jejich neuskutečněných návrhů,
7. o právní úpravě mezinárodních vztahů,
8. majetkoprávní povahy, zejména o převodu soukromého majetku do společenského vlastnictví,
9. finanční, rozpočtové a účetní povahy,
10. o územním plánování, státních hranicích, hranicích správních obvodů, symbolech státu a o místních názvech a symbolech,
11. o geologických a půdních průzkumech,
12. geodetické a kartografické,
13. o technickém rozvoji, včetně patentů na významné vynálezy a o dokumentaci staveb,

14. o kulturních památkách, o jejich údržbě, rekonstrukci a ochraně, jakož i o chráněných částech přírody,
15. o životě a díle významných osobností;

B. z písemností charakteristických pro období do osvobození v letech 1944—1945

písemností

a) o ukazatelích průmyslové a zemědělské výroby, průmyslového, důlního a hutního, obchodního, finančního, živnostenského i družstevního podnikání,

b) o politických a sociálních bojích dělnické třídy, jejích organizací, zejména o činnosti Komunistické strany Československa a Komunistické strany Slovenska,

c) o činnosti dalších politických stran a hnutí, spolků a společností, jakož i jejich zájmových složek, církví a náboženských společností,

d) o narůstajících třídních rozporech, národnostních a jiných rozporech (stavovských, rasových, náboženských atd.), o vykořisťování dělnictva a ostatních pracujících, o příčinách, průběhu a důsledcích hospodářských konjunktur a krizí, stávek a výluk, o působení domácích a cizích monopolů, koncernů a trustů,

e) o postoji našich národů a jejich představitelů a o chování národnostních skupin v mnichovské krizi a v období jí předcházejícím a za tzv. Slovenského štátu, o domácím i zahraničním odboji a o činnosti ilegálních národních výborů a partyzánském hnutí, o činnosti orgánů a úřadů a okupačních vojsk za tzv. Slovenského štátu, o národní, politické a rasové perzekuci, jakož i o ostatních závažných událostech v průběhu první a druhé světové války (zejména vliv Velké říjnové socialistické revoluce, narůstání revolučního hnutí za první světové války aj.);

C. z písemností charakteristických pro období po osvobození v letech 1944—1945

písemností

a) o obnovení republiky, vzniku a upevňování lidově demokratického zřízení,

b) o likvidaci následků okupace a války, o repatriaci a reemigraci, národní očistě, osídlování a budování pohraničí a o hospodářské obnově po okupaci,

c) o činnosti politických stran, zejména Komunistické strany Československa, Komunistické strany Slovenska, Revolučního odborového hnutí, ostatních organizací Národní fronty a jejich význačných představitelů,

d) o budování socialistického státu, socialistické ekonomiky, o výstavbě socialistické společnosti a o všech s tím souvisejících politických, ekonomických, sociálních a kulturních přeměnách,

e) o vzniku a budování nových orgánů státní moci a správy, justice a prokuratury,

f) o znárodňovacím procesu a socializaci vesnice,

g) o spolupráci se socialistickými státy na politickém, hospodářském, vědeckém a kulturním úseku,

h) o hospodářské spolupráci s ostatními státy a o dalších mezinárodních vztazích,

ch) o společenské a životní úrovni občanů, socialistickém podnikání a budovatelském úsilí našeho lidu,

i) o rozvoji vědy, techniky a kultury,

j) o rozvoji mládežnického hnutí, tělesné výchovy, sportu a jiných zájmových oblastí,

k) o rozvoji socialistického právního řádu, o federalizaci státu a změnách z ní vyplývajících.

64

VYHLÁŠKA

ministerstva kultury Slovenské socialistické republiky

ze dne 5. května 1976,

kterou se vyhlašuje chráněná krajinná oblast Malé Karpaty

Ministerstvo kultury Slovenské socialistické republiky stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány státní správy podle § 10 odst. 2 a podle § 11 zákona Slovenské národní rady č. 1/1955 Sb. SNR, o státní ochraně přírody:

§ 1

(1) Území vymezené v části I přílohy, která tvoří součást této vyhlášky, se vyhlašuje za chráněnou krajinnou oblast Malé Karpaty (dále jen „oblast"). Oblast se rozprostírá na území hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy a na území čtyř okresů Západoslovenského kraje, a to

a) na území hlavního města SSR Bratislavy v katastrálních územích městských obvodů Bratislava III (Vinohrady, Rača, Vajnory), Bratislava IV (Karlova Ves-Devín, Dúbravka, Lamač, Záhorská Bystrica);

b) v okrese Bratislava-venkov v katastrálních územích obcí Borinka, Častá, Dolany, Dubová, Jabloňové, Jur pri Bratislave, Kuchyňa, Limbach, Lozorno, Marianka, Modra, Myslenice, Pernek, Pezinok, Píla, Stupava, Vinosady;

c) v okrese Senica v katastrálních územích obcí Brezová pod Bradlom, Cerová-Lieskové, Hradište pod Vrátnom, Jablonica, Košariská, Plavecký Mikuláš, Plavecký Peter, Plavecké Podhradie, Prievaly, Rohožník, Rozbehy, Sološnica;

d) v okrese Trenčín v katastrálních územích obcí Bzince pod Javorinou (Bzince pod Javorinou, Hrušové), Čachtice, Častkovce, Hrachovište, Krajné, Nové Mesto nad Váhom, Podolie, Vaďovce, Višňové;

e) v okrese Trnava v katastrálních územích obcí Buková, Dechtice, Dlhá, Dolný Lopašov, Dolné Orešany, Dobrá Voda, Horné Orešany, Chtelnica, Kočín, Lančár, Lošonec, Naháč, Prašník, Smolenice (Smolenice, Smolenická Nová Ves), Trstín, Vrbové (Vrbové, Šípkové, Šterusy).

(2) Účelem vyhlášení oblasti je ochrana a zveřejňování přírody a přírodních hodnot, zabezpečování jejich racionálního využívání se zřetelem na jejich všestranný kulturní, vědecký, ekonomický, vodohospodářský a zdravotně rekreační význam.

(3) Ochrana přírodních hodnot a zachovávání stanovených podmínek ochrany oblasti je povinností všech orgánů a organizací, které na jejím území působí, jakož i občanů, kteří mají v oblasti bydliště nebo se v ní zdržují.

(4) Na území oblasti lze podle § 6 odst. 3 a § 7 a 8 zákona Slovenské národní rady č. 1/1955 Sb. SNR vyhlásit zvláštní ochranu jejích mimořádně významných částí.

§ 2

(1) Rozsah a podmínky ochrany oblasti stanoví zejména § 12 odst. 1 a § 13 zákona Slovenské národní rady č. 1/1955 Sb. SNR, které upravují všeobecné zákazy a omezení. Ve smyslu těchto ustanovení zákona lze jen v dohodě s orgány státní ochrany přírody:

a) provádět geologické práce včetně technických prací v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy;

b) dobývat ložiska nerostných surovin;

c) provádět archeologické výkopy nebo jiné výkopy spojené s přírodovědným výzkumem;

d) zavádět nepůvodní druhy rostlin a živočichů do volné přírody jen při provádění výzkumů v rámci experimentální činnosti, přičemž výsledky těchto výzkumů rozhodnou o jejich případném hospodářském využití;

e) měnit hranice lesního a zemědělského půdního fondu, odnímat pozemky lesnímu hospodářství a zalesňovat nelesní pozemky; pozemky určené v rámci delimitace půdního fondu k zalesnění zalesňují organizace lesního hospodářství podle plánu;

f) používat lesní a zemědělské pozemky k jiným účelům;

g) mimo intravilán obcí provádět stavby všeho druhu (důlní, průmyslové, inženýrské, rekreační, obytné, garáže atd.), kromě provozních zařízení státních lesů a zemědělských podniků a zařízení sloužících k ochraně státních hranic;

h) provádět takové stavební zásahy na dosavadních stavbách, jimiž se podstatně změní architektonický charakter a vnější vzhled staveb a jejich areálů;

ch) mimo intravilán obcí, s výjimkou prostorů, které byly již dříve určeny k těmto účelům, umísťovat skládky a ukládat odpady;

i) mimo intravilán obcí umísťovat reklamní, informační a jiná podobná zařízení;

j) mimo intravilán obcí a mimo oplocené pozemky odstraňovat a vypalovat křoví, trávu a ostatní vegetaci;

k) hromadně používat pesticidy mimo lesní školky a zemědělský půdní fond;

l) zachytávat a upravovat prameny, vyvěračky a povrchové vody pro vodárenské účely;

m) porušovat systém závrtů, dolin, propastí a škrapů nebo podzemní krasové útvary, ať již destrukčními pracemi nebo zavážením zeminou, popřípadě odpadky.

(2) Rozsah výkonu ostatních činností v oblasti se vymezuje takto:

a) obhospodařování lesního fondu se řídí schválenými lesními hospodářskými plány, vypracovanými ve spolupráci s orgány státní ochrany přírody, s ohledem na společenské funkce lesa, zejména vodohospodářskou, ochrany půdy a turisticko-rekreační;

b) rozvoj zemědělské výroby v oblasti se uskutečňuje na základě komplexních plánů rozvoje zemědělství pro jednotlivé administrativně správní celky, vypracovaných ve spolupráci s orgány státní ochrany přírody se zvláštním zřetelem na zachování biologických a estetických hodnot oblastí;

c) při všech záměrech a zásazích se musí respektovat vodohospodářský význam území. Z toho důvodu je třeba zejména zamezit rozšiřování eroze vyloučením příčin jejího vzniku a erozní plochy asanovat. Vodohospodářské stavby jakéhokoliv druhu (nádrže, úpravy toků, vodohospodářské meliorace apod.) lze v oblasti realizovat jen na základě příslušné dokumentace schválené orgány státní ochrany přírody. Zvláštní péči je třeba věnovat ochraně současných a perspektivních zdrojů pitné vody;

d) výstavba se realizuje podle schválené územně plánovací dokumentace se zřetelem na optimální zachování neurbanizovaných prostorů původního přírodního prostředí. Při projektování a výstavbě je třeba přihlížet k rázu krajiny a k používanému materiálu. Výstavba podnikových a soukromých chat, zřizování táborišť, parkovišť a jiných funkčních zařízení je dovolena jen v prostorech vymezených orgány územního plánování a státní ochrany přírody a na podkladě schválené územně-plánovací dokumentace;

e) myslivost a rybářství se vykonávají podle schválených plánů chovu a lovu zvěře a ryb a se zřetelem na zachování a zvelebování přirozených souborů společenstev; jde-li o ochranu volně žijících živočichů, ve spolupráci s orgány státní ochrany přírody;

f) budování komunikací se provádí na základě schválené územně plánovací dokumentace. Rozšiřování a značkování turistických stezek a budování naučných tras se uskutečňuje v souladu s koncepcí ochrany přírody v oblasti po vzájemné dohodě s orgány turistiky ve Slovenské socialistické republice. Dopravní průzkum pro účely lesního hospodářství se provádí ve spolupráci s orgány státní ochrany přírody a schvaluje se za jejich účasti při závěrečném protokolu k lesnímu hospodářskému plánu;

g) výzkum a průzkum, který se dotýká přírodních poměrů oblasti, evidují a koordinují příslušné orgány státní ochrany přírody tak, aby nedocházelo k časovým a místním střetům zájmů různých organizací nebo aby nebyly poškozovány chráněné přírodní hodnoty. Úprava se netýká výzkumů a průzkumů pro zpracování územně plánovací dokumentace, plánů zemědělské a lesní výroby, ani vodohospodářských plánů;

h) příslušné zemědělské orgány spolupracují s orgány státní ochrany přírody při projektování hospodářskotechnických úprav pozemků, týkajících se stromů a keřovité vegetace rostoucí na území oblasti mimo les, které jsou předmětem zájmu státní ochrany přírody.

§ 3

(1) Území vymezené v části II přílohy k této vyhlášce se vyhlašuje za ochranné pásmo oblasti podle § 11 zákona SNR č. 1/1955 Sb. SNR.

(2) V ochranném pásmu oblasti je třeba hospodářskou a jinou činnost vykonávat tak, aby nebyly poškozovány přírodní hodnoty oblasti a byl zachován přirozený ráz krajiny.

(3) K výstavbě v ochranném pásmu mimo intravilán obcí, s výjimkou provozních staveb lesního hospodářství a zemědělství, je zapotřebí též souhlasu orgánů státní ochrany přírody.

(4) O ochraně stromů rostoucích mimo les platí v ochranném pásmu ustanovení § 2 odst. 2 písm. h) této vyhlášky.

(5) Pro výkon myslivosti a rybářství v ochranném pásmu oblasti platí podmínky uvedené v § 2 odst. 2 písm. e) této vyhlášky.

§ 4

(1) Ve věcech, které se týkají oblasti, rozhodují orgány státní správy, zejména orgány územního plánování, stavební úřady, báňské úřady, orgány státní péče o lesy, orgány ochrany ovzduší, vodohospodářské, zemědělské, myslivecké, rybářské a

dopravní orgány, jakož i orgány cestovního ruchu, tělesné výchovy, zdravotnictví a hygieny s ohledem na poslání oblasti, a to ve spolupráci s příslušnými orgány státní ochrany přírody.

(2) Obdobně postupují orgány a organizace, které v oblasti provádějí vlastní opatření k ochraně ovzduší, vody, půdy, vegetačního krytu, ryb, zvěře a jiných volně žijících živočichů.

§ 5

(1) O odlišném způsobu ochrany území, která jsou v oblasti a v jejím ochranném pásmu, platí zvláštní podmínky stanovené příslušnými orgány.

(2) Na územích označených vojenskou správou, která jsou součástí oblasti, jsou orgány státní ochrany přírody a orgány státní památkové péče povinny dbát zájmů vojenské správy, a při změnách, které se týkají obrany státu, zařízení nebo prostorů sloužících tomuto účelu, vyžádat si souhlas vojenské správy nebo příslušných orgánů federálního ministerstva vnitra. Zájmová území vojenské správy nejsou vyhlášením oblasti dotčena.

(3) Vyhlášením oblasti nejsou dotčena vlastnická práva a jiné majetkové vztahy k nemovitostem, které se nacházejí na území oblasti.

§ 6

(1) Úkoly orgánů státní ochrany přírody na území oblasti a ochranného pásma ve smyslu této vyhlášky provádí v rámci své působnosti Slovenský ústav památkové péče a ochrany přírody v Bratislavě; péči o jeskyně a krasové jevy zabezpečuje Správa slovenských jeskyň v Liptovském Mikuláši ve spolupráci se Správou chráněné krajinné oblasti.

(2) Na ochraně přírody a přírodního prostředí oblasti a jejího ochranného pásma se aktivně podílejí národní výbory působící na jejich území.

(3) Orgány a organizace, které využívají území oblasti a jejího ochranného pásma, zajišťují v rámci své působnosti finanční a materiálové prostředky na ochranu, rozvoj a zvelebování oblasti v rámci schválených hospodářských a finančních plánů, pokud potřeba těchto prostředků vyplývá z činnosti, kterou na tomto území vykonávají.

§ 7

Mapy, v nichž je zakresleno území oblasti a jejího ochranného pásma, jsou uloženy ve Slovenském ústavu památkové péče a ochrany přírody v Bratislavě, na Správě slovenských jeskyň v Liptovském Mikuláši, na Západoslovenském krajském národním výboru v Bratislavě, Národním výboru hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy, na okresních národních výborech Bratislava-venkov, Senica, Trenčín a Trnava a na Správě geodézie a kartografie v Bratislavě.

§ 8

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Válek v. r.

Příloha k vyhlášce č. 64/1976 Sb.

VYMEZENÍ ÚZEMÍ

chráněné krajinné oblasti Malé Karpaty a jejího ochranného pásma

Chráněná krajinná oblast se rozprostírá na území hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy a na území čtyř okresů Západoslovenského kraje, a to okresu Bratislava-venkov, Senica, Trenčín a Trnava.

Území chráněné krajinné oblasti a jejího ochranného pásma je vyznačeno na otiscích základní mapy ČSSR v měřítku 1 : 50 000 na těchto mapových listech:

34 — 42 Kúty
34 — 44 Malacky
35 — 14 Nové Mesto nad Váhom
35 — 31 Senica
35 — 32 Piešťany
35 — 33 Trnava
44 — 21 Devínska Nová Ves
44 — 22 Bratislava-sever
44 — 23, 24, 42 Bratislava.

I. Vymezení oblasti

Hranice oblasti probíhá od výchozího bodu Červený most na železniční trati Bratislava — Brno, nacházejícího se u železniční zastávky Bratislava-Železná studienka, pokračuje východním směrem souvislým okrajem lesa pod kótou 440 (Kamzík), stáčí se okolo kóty 287, mění směr na severovýchod, pod kótami 330, 350 sleduje okraj lesa, dále hranice oblasti prochází kótou 323, obchází intravilán obce Jur pri Bratislave, pokračuje přes kótu 310 (Hájna hora), dále kótou 200 po Myslenický potok, který sleduje proti toku k jihovýchodnímu okraji obce Limbach, prochází kótou 195 okrajem lesa k potoku Lúčanka, který sleduje přibližně 1 km proti toku, a pokračuje okrajem lesa východním směrem pod kótou 399 (Suchý vrch) na kótu 184, kde se lomí na sever, a pokračuje do Hrubé doliny, kterou sleduje asi 1200 m, odbočuje na kótu 382, východním směrem prochází kótou 238 na kótu 324 (Kamenica). Hranice oblasti dále prochází severním směrem přes kóty 330 (Dolné pole), 392 (Dolinkovský vrch), sleduje souvislý okraj lesa nad obcemi Častá a Doľany, prochází kótou 414 (Predné Šišoretné) a okrajem lesa pokračuje k potoku Parná, který sleduje proti toku přibližně 4 km, dále pokračuje asi 1200 m jeho levostranným přítokem, potom nad obcí Lošonec pod kótami 372 (Červená) a 483 (Driny) sleduje okraj lesa, obchází severozápadní okraj obce Smolenice, sleduje z jihovýchodu bázi kopce Smolenického zámku. Odtud prochází na kótu 334 (Holý vrch), východním směrem sleduje okraj lesa, prochází kótami 345 (Landriky), 379 (Lípie), 290, 321, 301, 344, 343 (Plešivá), 352, 302, 324 (Holý vrch), 294, 260, odtud pokračuje severovýchodním směrem po Lančárský potok, který sleduje asi 1 km proti toku a odbočuje na kótu 305. Hranice oblasti dále pokračuje kótami 326 (Kamenec), 396 (Malá Pec), 348, prochází vtokem potoku Holeška do vodní nádrže Čerenec, dále probíhá přes kóty 289, 325 a pokračuje na západní okraj osady Obuchovci, dále pokračuje přes kóty 316, 264, 259, 366, 426, 396 (Drapliak), 377 (Skalka), 290, 224, 293 až na státní silnici Nové Mesto nad Váhom — Stará Turá, kterou sleduje, jižním okrajem obchází obec Bzince pod Javorinou a pokračuje po státní silnici do obce Hrušové až po kótu 256, odkud přechází na kótu 369 (Nadkrížie). Odtud hranice oblasti pokračuje na jihovýchod po vtok levostranného přítoku Hovädského jarku, prochází kótami 304, 316 (Sedielce) k potoku Jablonka při východním okraji obce Hrachoviště, sleduje pod kótou 454 (Drieňovica) souvislý okraj lesa po osadu Mozoľáci, dále po osadu U Januškov až k osadě U Boorov po potok Sobonka a pokračuje proti jeho toku po osadu Ďurišáci, odkud prochází kótou 412 (Galovo) a sleduje souvislý okraj lesa. Pod kótou 558 (Vysoká hora) se hranice lomí na jihozápad, pokračuje přes kóty 425 a 434, pod kótou 370 (Ostrież) prochází západním směrem na státní silnici Brezová pod Bradlom — Jablonica, kterou sleduje po Holdošovský mlýn nacházející se před obcí Hradište pod Vrátnom, pod kótou 407 sleduje okraj lesa až po kótu 440 (Vysoká skala), z níž severozápadním směrem prochází k Brezovskému potoku, který sleduje po železniční zastávku Osuské. Dále prochází kótami 236, 228 a 237, okrajem lesa pod kótami 473, 405 (Hrubý Kamenec) a 399 (Jezovka), obchází obec Prievaly, prochází kótou 232, sleduje okraj lesa až po most potůčku Feneš na státní silnici u Plaveckého Mikuláše. Hranice oblasti dále prochází kótami 367, 505 (Kršlenica), 276, 336 (Holá hora) a jihozápadním směrem pokračuje k potoku Trstienka, po jeho toku přechází na státní silnici Plavecký Mikuláš — Plavecké Podhradie, kterou sleduje po kótu 207, kde odbočuje východním směrem, sleduje jižní bázi Pohanské (kóta 495), pod kótou 542 (Barborská) se hranice lomí na jihozápad, sleduje okraj lesa po východní okraj obce Sološnica až k Sološnickému potoku [na tomto úseku je hranice oblasti společná s hranicí státní přírodní rezervace Vápenná (Raštún)], kterým pokračuje proti toku a pod kótou 573 (Malá Vápenná) prochází jeho levostranným přítokem do koryta Rohožnického potoka a po jeho toku sbíhá po Olšákův mlýn, kde odbočuje jihozápadním směrem na kótu 273 (Vinohrady). Odtud jižním směrem sleduje okraj lesa, pod kótou 557 (Ražňová) pravostranným přítokem po vtok do potoku Javo-

rinka sbíhá k východnímu okraji obce Kuchyňa, odbočuje na kótu 259, pokračuje kótami 383, 472 (Pleš), 542 (Klokočiny), 268, 308 (Na lipách) a 392, odkud pokračuje severozápadním směrem k Rudanickému potoku jižně od obce Jabloňové, dále sleduje okraj lesa, pod kótou 320 se lomí a západním směrem pokračuje na kótu 202, sleduje státní silnici po severní okraj obce Lozorno, odtud prochází na kótu 226, dále probíhá kótami 265, 190, 241 (Dúbrava), obchází kótu 314 (Rakytovec) a dále pokračuje kótami 256, 300, 278 (Vrchná hora), 317, 353, odtud pokračuje jihozápadním směrem k východnímu okraji Bratislavy-Záhorské Bystrice, odbočuje na kótu 325, dále západním a jižním směrem sleduje okraj lesa k severnímu okraji Bratislavy-Lamače, odbočuje na kótu 333 (Hrubá pleš), dále prochází kótami 278 a 292 a jižním a jihovýchodním okrajem lesa se hranice oblasti napojuje na výchozí bod — Červený most.

Hranice oddělené části chráněné krajinné oblasti Malé Karpaty — Devínska Kobyla — Kráľov vrch vychází z výchozího bodu kóty 357 (Dúbravská Hlavica) západně pod obcí Bratislava-Dúbravka, odkud pokračuje severním a severozápadním směrem po okraji lesa k železniční zastávce Devínska Nová Ves, odkud pokračuje na kótu 256, jižním směrem obchází kótu 514 (Devínska Kobyla), pod kótou 368 se lomí a směřuje na kótu 306. Odtud přes kótu 228 prochází na státní silnici Devín — Karlova Ves, kterou sleduje až na úroveň západního výběžku Veľkého ostrova, kde přichází k řece Dunaj, sleduje jeho tok po levém břehu podél Veľkého ostrova, stáčí se okolo jeho východního výběžku a pokračuje pravým břehem mrtvého ramena a prochází k východnímu okraji lesa, který sleduje kolem kóty 284 (Kráľov vrch), obchází severní okraj Bratislavy-Karlovy Vsi, pokračuje tokem Čierneho potoka, sleduje severovýchodní a jihovýchodní okraj lesa až po potok Vydrica, kterým pokračuje proti toku přibližně 500 m, odbočuje okrajem lesa na kótu 191, prochází na kótu 343, kde hranice pokračuje do výchozího bodu — kóty 357 (Dúbravská Hlavica).

Rozloha oblasti je 65 504 ha.

II. Vymezení ochranného pásma oblasti

Hranice ochranného pásma oblasti vychází z téhož výchozího bodu jako hranice oblasti, tedy z Červeného mostu, a je s ní společná po Peknou cestu, odtud směřuje na státní silnici, pokračuje po ní severovýchodním směrem přes Bratislavu-Raču, Jur pri Bratislave, Myslenice, Pezinok, Vinosady, Modru, Kráľovou, Dubovou, Častou, Doľany, Dolné Orešany, Horné Orešany, Smolenice, Trstín, Naháč, Dechtice, Chtelnicu, Dolný Lopašov do obce Vrbové, odtud pokračuje po státní silnici jihovýchodním směrem do obce Krakovany, zde odbočuje severním směrem, sleduje státní silnici přes obce Podolie, Častkovce, Čachtice do Nového Mesta nad Váhom. Odtud pokračuje západním směrem po státní silnici (zde je hranice ochranného pásma společná s hranicí oblasti až po obec Hrušové) přes obce Bzince pod Javorinou, Hrušové do obce Stará Turá, odkud pokračuje jihovýchodním směrem po státní silnici přes obce Vaďovce, Hrachoviště, dále jihozápadním směrem přes obce Krajné, Podkylava, Košariská, Brezová pod Bradlom, Hradište pod Vrátnom, Jablonica, Cerová-Lieskové, Prievaly, Plavecký Peter, Plavecký Mikuláš, Plavecké Podhradie, Sološnica, kde hranice ochranného pásma navazuje na hranici oblasti, ale po toku Rohožnického potoka sbíhá do obce Rohožník, kde prochází znovu na státní silnici, po níž pokračuje přes obce Kuchyňa, Pernek, Jabloňové a Lozorno. Za Lozornem se hranice u dálnice Bratislava — Brno lomí k jihu a pokračuje po státní silnici přes Stupavu, Záhorskou Bystrici do Lamače a dále pokračuje západním směrem po státní silnici přes Devínskou Novou Ves až po řeku Dunaj, odkud ve směru toku sleduje jeho levý břeh po západní výběžek Veľkého ostrova, kde navazuje na hranici oblasti až po hranici katastrálního území obvodu Bratislava I, kterou hranice ochranného pásma oblasti odbočuje na cestu Mládeže a po ní pokračuje do výchozího bodu — Červený most.

Rozloha ochranného pásma oblasti je 45 063 ha.

65

VYHLÁŠKA

ministerstva financí Slovenské socialistické republiky

ze dne 29. dubna 1976,

kterou se doplňuje vyhláška ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 67/1972 Sb., o místním poplatku ze psů

Ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 2 odst. 1 zákona č. 82/1952 Sb., o místních poplatcích:

Čl. 1

Vyhláška ministerstva financí Slovenské socialistické republiky č. 67/1972 Sb., o místním poplatku ze psů, se doplňuje takto:

1. V § 3 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pro sazbu poplatku podle odstavce 3 je rozhodný počet obyvatel obce zjištěný posledním sčítáním lidu. Národní výbor může stanovit, jestliže počet obyvatel obce v období mezi dvěma sčítáními lidu podstatně převýší hranici rozhodnou pro sazbu poplatku nebo pod ni klesne, že se poplatek vybere sazbou, která odpovídá příslušnému počtu obyvatel obce k 1. lednu běžného roku. Při sloučení obce s jinou obcí nebo s několika obcemi může národní výbor použít v jednotlivých částech sloučené obce sazbu poplatku platnou před sloučením."

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

2. V § 6 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) V obcích do 6000 obyvatel je poplatník povinen podat přiznání k poplatku podle odstavce 1 a vlastník domu hlášení o všech psech v domě chovaných podle odstavce 2 jen při vzniku poplatkové povinnosti. V dalších letech, pokud nedošlo ke změně rozhodujících okolností, přiznání k poplatku a hlášení všech psů v domě chovaných se nahradí evidencí psů, kterou národní výbor zajistí při soupisu hospodářských zvířat k 1. lednu každého roku."

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

Čl. 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1976.

Ministr:

Ing. **Mišeje** v. r.

66

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky

ze dne 9. června 1976

o vodohospodářích

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 16 odst. 2 zákona Slovenské národní rady č. 135/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, v dohodě se zúčastněnými orgány státní správy:

Určování vodohospodářů

§ 1

(1) Organizace jsou povinny určit k zajištění odborného hospodaření s vodou a čištění odpadních vod kvalifikované pracovníky (dále jen „vodohospodáři"):

a) jestliže odebírají nebo jinak užívají povrchové nebo podzemní vody, popřípadě jestliže k výrobním účelům užívají vodu z veřejných vodovodů v celkovém množství přesahujícím 1250 m^3 měsíčně nebo 15 000 m^3 ročně,

b) jestliže vypouštějí odpadní nebo zvláštní vody přesahující při svém vzniku:

1. znečištění charakterizované ukazatelem BSK_5 v množství větším než 5 tun za kalendářní rok,
2. nerozpuštěné látky v množství větším než 25 tun za kalendářní rok,
3. ropné látky přesahující koncentraci 10 mg/l a celkové množství 5 tun za kalendářní rok,
4. rozpuštěné anorganické soli přesahující koncentraci 1000 mg/l a celkové množství 50 tun za kalendářní rok,
5. látky se zjevnou aciditou nebo zjevnou alkalitou přesahující koncentraci 0,5 mval/l a celkové množství 500 kg ekv. za kalendářní rok,
6. radioaktivní látky nebo infikované látky (např. odpadní vody z infekčních oddělení nemocnic, ze sanitních porážek, z kafilerií, výroben očkovacích látek apod.),
7. jedy.[1])

(2) Splňuje-li podmínky uvedené v odstavci 1 jednotlivý závod nebo provoz, je organizace povinna určit vodohospodáře i pro tento závod nebo provoz.

(3) Organizace, které odebírají nebo jinak užívají vodu pro rybochovné účely, nemají povinnost určit vodohospodáře, i když jinak splňují podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a).

§ 2

Nadřízené organizace a orgány, jakož i jejich ústřední orgány, jsou povinny určit vodohospodáře, jestliže některá z organizací jimi řízených má povinnost určit vodohospodáře podle § 1.

§ 3

Je-li to účelné, a nebude-li to na újmu plnění úkolů, může být funkce vodohospodáře sloučena s jinou činností nebo vodohospodář může být určen společně pro několik závodů nebo provozů, popřípadě pro jednotlivé závody může být touto funkcí pověřen vodohospodář organizace.

§ 4

Organizace jsou povinny oznámit jména a pracoviště osob určených do funkce vodohospodáře vodohospodářskému orgánu příslušnému k povolení nakládání s vodami, které zakládá povinnost organizace určit vodohospodáře, je-li tato povinnost založena odběrem vody z veřejného vodovodu, okresnímu národnímu výboru, v jehož územním obvodě je odebírána voda z veřejného vodovodu; oznámení jsou povinny učinit i při změně nebo při novém určení vodohospodáře.

Činnost vodohospodářů

§ 5

Vodohospodáři určení podle § 1 plní při zajišťování odborného hospodaření s vodou a čištění odpadních vod pro organizaci, závod nebo provoz, pro které byli určeni, zejména tyto úkoly:

a) sledují dodržování obecně závazných právních předpisů vydaných na úseku vodního hospo-

[1]) Vyhláška ministerstev zdravotnictví a spravedlnosti č. 57/1967 Sb., kterou se provádí vládní nařízení o jedech a jiných látkách škodlivých zdraví.

dářství, jakož i plnění rozhodnutí vodohospodářských orgánů,

b) připravují, navrhují a hodnotí vodohospodářská opatření související s rozvojem výroby, popřípadě se změnami technologie,

c) provádějí pravidelné technické a ekonomické rozbory,

d) vypracovávají návrhy na zlepšení hospodaření s vodou a na zlepšení jakosti vypouštěných odpadních nebo zvláštních vod,

e) dbají na dodržování manipulačních řádů a na jejich soulad se současným stavem vodního hospodářství provozu, závodu nebo organizace,

f) soustavně sledují a kontrolují stav a provoz zařízení zajišťujících hospodaření s vodou a čištění odpadních vod,

g) sledují a kontrolují hospodaření s vodou,

h) při selhání čisticích zařízení nebo při provozních poruchách, které mají nebo mohou mít za následek třeba i krátkodobé zhoršení jakosti vod, navrhují a sledují provádění potřebných opatření, popřípadě tato opatření sami provádějí,

i) zabezpečují, aby pro vodohospodářský, jakož i pro vrchní vodohospodářský dozor byla k dispozici vodoprávní rozhodnutí týkající se provozu, závodu nebo organizace.

§ 6

Vodohospodáři určení podle § 2 plní při zajišťování odborného hospodaření s vodou a čištění odpadních vod pro nadřízenou organizaci, orgán nebo pro ústřední orgán, pro které byli určeni, zejména tyto úkoly:

a) vypracovávají koncepci hospodaření s vodou a čištění odpadních vod,

b) metodicky řídí a po odborné stránce kontrolují vodohospodáře podřízených organizací,

c) pravidelně hodnotí hospodaření s vodou a čištění odpadních vod v podřízených organizacích a provádějí potřebné technické a ekonomické rozbory,

d) vypracovávají celkové zprávy o hospodaření s vodou,

e) sledují vodohospodářské zájmy při investiční činnosti.

Kvalifikace vodohospodářů

§ 7

(1) Vodohospodářem může být pracovník, který má vysokoškolské nebo úplné střední odborné vzdělání vodohospodářského, chemicko-technologického nebo jiného příbuzného směru, popřípadě úplné střední všeobecné vzdělání doplněné specializovaným kursem pro vodohospodáře. Stupeň požadovaného vzdělání stanoví organizace úměrně k povaze pracoviště, pro které je vodohospodář určen. Při posuzování jiného příbuzného směru se přihlíží k povaze pracoviště, pro které je vodohospodář určen, a k náplni vyučovacích osnov absolvované školy.

(2) Výjimečně může být vodohospodářem určen i pracovník, který má jen úplné střední všeobecné vzdělání, pokud nejpozději do 3 let ode dne svého určení absolvuje specializovaný kurs pro vodohospodáře.

(3) Vodohospodáři jsou povinni soustavně doplňovat své poznatky na úseku nakládání s vodami a jejich ochrany.

§ 8

Pracovníci, kteří ke dni účinnosti této vyhlášky vykonávali funkci vodohospodáře podle dosud platných předpisů, se považují za způsobilé k výkonu funkce vodohospodáře, i když nesplňují požadavky vzdělání podle § 7.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 9

(1) Prvé oznámení podle § 4 jsou organizace povinny učinit do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky; jinak vždy do 15 dnů ode dne určení vodohospodáře.

(2) Organizace odvětví zemědělské výroby určí vodohospodáře podle § 1 postupně, nejpozději do 1. ledna 1978. Tím není pro toto odvětví dotčena povinnost nadřízených organizací a orgánů a jejich ústředních orgánů určovat vodohospodáře podle § 2, jakmile některá z organizací jimi řízených splňuje předpoklady pro určení vodohospodáře podle § 1.

§ 10

Povinnosti organizací vyplývající z této vyhlášky plní v oboru působnosti federálního ministerstva národní obrany vojenské útvary, hospodářské organizace a hospodářské organizace podle zvláštního statutu.

§ 11

Zrušují se směrnice ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství čj. 58 880/73-1961 a ministerstva zdravotnictví čj. HE-3240/19.11.1961 pro činnost závodních, podnikových, oborových a resortních vodohospodářů (registrované v částce 31/1966 Sb.).

§ 12

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1976.

Ministr:

Hagara v. r.

67

VYHLÁŠKA

rady Středočeského krajského národního výboru v Praze

ze dne 18. května 1976,

kterou se pověřují národní výbory nižších stupňů výkonem vodohospodářské agendy

§ 1

Rada Středočeského krajského národního výboru v Praze podle § 46 odst. 1 zákona o národních výborech v úplném znění vyhlášeném pod č. 28/1972 Sb. a § 3 odst. 2 zákona ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, pověřuje

1. městské národní výbory ve Středočeském kraji výkonem vodohospodářské agendy v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), c), d) a f) zákona ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství,
2. místní národní výbory ve Středočeském kraji výkonem vodohospodářské agendy v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), c) a f) zákona ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství.

§ 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1976.

Tajemník:

Dr. **Cedidlová** v. r.

Předseda:

Ing. **Burian** v. r.

68

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva zahraničního obchodu

ze dne 24. června 1976,

již se mění a doplňuje vyhláška č. 4/1972 Sb., o zákazu nebo omezení vývozu některých druhů zboží v turistickém styku

Federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 1 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství, a podle § 38 odst. 1 písm. a) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev:

Článek 1

Vyhláška ministra zahraničního obchodu č. 4/1972 Sb., o zákazu nebo omezení vývozu některých druhů zboží v turistickém styku se mění a doplňuje takto:

1. příloha č. 1 k vyhlášce ministra zahraničního obchodu č. 4/1972 Sb. se nahrazuje přílohou č. 1 ve znění připojeném k této vyhlášce;
2. příloha č. 2 k vyhlášce ministra zahraničního obchodu č. 4/1972 Sb. se nahrazuje přílohou č. 2 ve znění připojeném k této vyhlášce.

Článek 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Barčák** v. r.

Příloha č. 1 k vyhlášce ministra zahraničního obchodu č. 4/1972 Sb.

Seznam zboží,

jehož vývoz je v turistickém styku zakázán

1. maso, ryby, drůbež a výrobky z nich (včetně konzerv)
2. máslo
3. sádlo
4. jedlé tuky
5. mléčné konzervy (včetně sušeného mléka)
6. rýže
7. cukr
8. suché plody (ořechy, mandle, fíky, datle, rozinky apod.)
9. jižní ovoce (pomeranče, citróny, grejpy, banány, ananas) a výrobky z něho
10. textilní zboží pro kojence
11. prádlo pletené a prádlo šité z tkanin
12. pletené vrchní ošacení
13. punčochové výrobky mimo dámské polyamidové punčochy
14. dětské svrchní oděvy
15. flanely, manžestry a plyše
16. obuv všeho druhu
17. výrobky ze zlata
18. pneumatiky a duše
19. benzín u vozidel registrovaných v cizině s výjimkou benzínu v nádobách pevně zabudovaných ve vozidle

Příloha č. 2 k vyhlášce ministra zahraničního obchodu č. 4/1972 Sb.

Seznam zboží,

které lze v turistickém styku vyvážet jen na vývozní povolení

Druh zboží	Výše správního poplatku
1. tabákové výrobky dovážené	100 %
2. přikrývky	100 %
3. rukavice kožené	100 %
4. gumotextilní lehátka a nafukovací gumové čluny	100 %
5. nerez příbory a nerez nádobí	100 %
6. broušené sklo	100 %
7. instalační, elektroinstalační a stavební materiál	100 %

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

spolu s ministerstvem financí České socialistické republiky, ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky a Státní plánovací komisí vydalo dne 21. dubna 1976 **Změny a doplňky pokynů pro vypracování návrhů rozpočtů a finančních plánů** čj. FMF III/9010/1976, MF ČSR 11/9490/1976, MF SSR 1/700/1976 a SPK 80 602/1976 (dále jen „změny a doplňky pokynů"), **které upravují a doplňují pokyny pro vypracování návrhů rozpočtů a finančních plánů** registrované v částce 24/1975 Sb.

Změny a doplňky pokynů upravují způsob vypracování a předkládání návrhů rozpočtů a finančních plánů na rok 1977, rozpis závazných úkolů, závazných limitů a orientačních ukazatelů a způsob vypracování a předkládání definitivních finančních plánů na rok 1977.

Změny a doplňky pokynů byly rozeslány všem federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky. Kromě toho byly vydány tiskem n. p. SEVT, Praha.

Do změn a doplňků pokynů lze nahlédnout na federálním ministerstvu financí a na ministerstvech financí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s Federálním statistickým úřadem

1. a) **Účtovou osnovu a směrnice k účtové osnově pro hospodářské organizace** (čj. XV/9750/1975 ze dne 15. dubna 1975)

   b) **Účtovou osnovu a směrnice k účtové osnově pro rozpočtové organizace** (čj. XV/11 504/1975 ze dne 30. dubna 1975)

   c) **Účtovou osnovu a směrnice k účtové osnově pro peněžní a pojišťovací ústavy** (čj. XV/3/15 660/1975 ze dne 30. června 1975)

   d) **Účtovou osnovu a směrnice k účtové osnově pro společenské a ostatní organizace** (čj. XV/2/32 316/1975 ze dne 31. prosince 1975 a čj. XV/2/4420/1976 ze dne 16. března 1976).

Účtová osnova a směrnice k účtové osnově pro hospodářské organizace nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1977, pro některé zvlášť určené organizace však nabyly účinnosti již dnem 1. ledna 1976. Účtová osnova a směrnice k účtové osnově pro rozpočtové organizace nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1976 a pro národní výbory a jimi řízené rozpočtové organizace nabudou účinnosti dnem 1. ledna 1977. Účtová osnova a směrnice k účtové osnově pro peněžní a pojišťovací ústavy nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1976. Účtová osnova a směrnice k účtové osnově pro společenské a ostatní organizace nabudou účinnosti dnem 1. ledna 1977.

Všechny účtové osnovy a směrnice k nim byly vydány jako samostatné publikace.

2. **Úpravy jednotné účtové osnovy a směrnic k ní v roce 1976** (čj. XV/1/30 102/1975 ze dne 10. prosince 1975).

Tímto předpisem se zejména doplňuje jednotná účtová osnova v národním hospodářství o účty potřebné k zachycování drobných podnikových investic a jejich zdrojů financování a dále se v něm činí opatření k účtování o vyhotovených a přijatých splátkových listech. Pro sestavování účetních výkazů v roce 1976 organizacemi, které se v tomto roce řídí ještě jednotnou účtovou osnovou v národním hospodářství, jsou k předpisu připojeny „Návaznosti účtů účtové osnovy pro hospodářské organizace na účty jednotné účtové osnovy ve vztahu k vykazování v účetních výkazech".

Předpis nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1976 a byl uveřejněn ve Finančním zpravodaji, částka 1/1976.

3. **Opatření v souvislosti se zavedením upraveného účetnictví od 1. ledna 1977, popř. od 1. ledna 1976**

(čj. XV/1/32 333/1975 ze dne 31. prosince 1975).

Tímto předpisem se činí opatření o zrušení platnosti jednotné účtové osnovy v národním hospodářství a směrnic k této účtové osnově, jakož i všech výjimek a odchylek, které byly z jednotné účtové osnovy a jejích směrnic stanoveny nebo povoleny.

Pro organizace, které jsou povinny se řídit nově schválenou účtovou osnovou a směrnicemi k účtové osnově pro hospodářské organizace, byla předpisem povolena výjimka z § 4 vyhlášky č. 154/1971 Sb., o účetnictví, jakož i z příslušných směrnic týkajících se vnitropodnikového účetnictví.

Opatření nabylo účinnosti dnem 1. ledna 1976 a bylo uveřejněno ve Finančním zpravodaji, částka 3/1976.

Do předpisů uvedených v tomto oznámení lze nahlédnout v ministerstvech financí, u krajských finačních správ a u finančních odborů krajských a okresních národních výborů.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství

vydalo **výnos č. 1/1976** ze dne 26. dubna 1976 čj. 304/135/1976, **o změně výnosu FMHTS č. 4/1974, kterým se vydávají pravidla o bezpečnosti práce a ochraně zdraví při práci v provozu vleček, ve znění výnosu FMHTS č. 8/1975.**

Výnos mění počátek účinnosti pravidel stanovený ke dni 1. června 1976 na den 1. ledna 1977.

Výnos je v plném znění uveřejněn ve Zpravodaji FMHTS č. 4/1976 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, jemu podřízených generálních ředitelstvích výrobních hospodářských jednotek a v organizacích jím přímo řízených.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády:

1. **výnos** čj. 900-81/5-1975 ze dne 23. července 1975 **o odměňování dělníků kartografické a polygrafické výroby topografické služby Československé lidové armády;**
2. **výnos** čj. 901-81/5-1975 ze dne 23. července 1975 **o odměňování technickohospodářských pracovníků topografické služby Československé lidové armády.**

Výnosy uvedené pod poř. č. 1 a 2 nabývají účinnosti v jednotlivých organizacích dnem stanoveným federálním ministerstvem národní obrany.

Do výnosů lze nahlédnout u federálního ministerstva národní obrany.

3. **Výnos** čj. 850-81/5. odd.-1975 ze dne 30. května 1975, **kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. června 1971 čj. 3600-81/5-1971, **o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků v oboru působnosti federálního ministerstva národní obrany,** registrovaný v částce 22 Sb. z roku 1971.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. června 1975.

Do výnosu lze nahlédnout u federálního ministerstva národní obrany.

4. **Výnos** čj. 1400-81/5. odd.-1975 ze dne 30. srpna 1975 **o změně a doplnění výnosu** federálního ministerstva národní obrany ze dne 30. srpna 1972 čj. 1700-81/5. odd.-1972, **kterým se upravují platové podmínky učitelů v oboru působnosti federálního ministerstva národní obrany (platový řád),** registrovaný v částce 3 Sb. z roku 1973.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1975.

Do výnosu lze nahlédnout u federálního ministerstva národní obrany.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo po dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvy výstavby a techniky České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů podle § 35 odstavce 1 vyhlášky č. 157/1975 Sb., o usměrňování mzdového vývoje a odměňování práce, a k provedení § 15 výnosu federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj

č. 3/1976 o odměňování pracovníků centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny **směrnice** ze dne 26. dubna 1976 **č. 3 po poskytování odměn, prémií a podílů na hospodářských výsledcích pracovníkům centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny.**

Směrnice nabyly účinnosti dne 1. května 1976.

Směrnice byly rozeslány všem zainteresovaným ústředním orgánům a je do nich možno nahlédnout na federálním ministerstvu pro technický a investiční rozvoj, ministerstvu výstavby a techniky ČSR a ministerstvu výstavby a techniky SSR.

Směrnice budou dále zveřejněny ve Zpravodaji federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstva výstavby a techniky ČSR a SSR.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvy práce a sociálních věcí a ministerstvy výstavby a techniky České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů **výnos** ze dne 26. dubna 1976 **č. 3 o odměňování pracovníků centrálně řízených organizací výzkumné a vývojové základny (platový řád).**

Výnos nabyl účinnosti dne 1. května 1976.

Výnos byl rozeslán všem zainteresovaným ústředním orgánům a je do něho možno nahlédnout na federálním ministerstvu pro technický a investiční rozvoj, ministerstvu výstavby a techniky ČSR a ministerstvu výstavby a techniky SSR.

Výnos bude dále zveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a ministerstev výstavby a techniky republik.

Federální ministerstvo zemědělství a výživy

vydalo v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy a ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky a ministerstvem zemědělství a výživy a ministerstvem zdravotnictví Slovenské socialistické republiky podle § 27 zákona č. 61/1964 Sb., o rozvoji rostlinné výroby, **Seznam povolených přípravků na ochranu rostlin 1975.**

Tento seznam obsahuje výčet všech povolených přípravků k hubení škůdců, chorob rostlin a plevelů, které je možno v ČSSR používat a uvádět do oběhu. Seznam uvádí základní údaje o možnosti použití přípravků, zařazuje je podle předpisů o jedech a látkách škodlivých zdraví a podle účinků na včely. Tyto údaje jsou závazné pro prodej a použití přípravků.

Výrobci přípravků, jakož i obchodní a dovozní organizace a vydavatelé metodických pokynů jsou povinni dát do souladu s tímto seznamem návody a jiné pokyny k použití těchto přípravků.

Do seznamu lze nahlédnout na všech okresních a krajských zemědělských správách, na odborech vodního a lesního hospodářství a zemědělství ONV a KNV, na pobočkách Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského, u okresních a krajských hygieniků, orgánů rostlinolékařské služby, zemědělských nákupních a zásobovacích závodů a podniků, na federálním ministerstvu zemědělství a výživy a na ministerstvech zemědělství a výživy a zdravotnictví České socialistické republiky a ministerstvech zemědělství a výživy a zdravotnictví Slovenské socialistické republiky.

Státní plánovací komise

ve spolupráci s Českou plánovací komisí a Slovenskou plánovací komisí vydala podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování, **Jednotné metodické pokyny pro vypracování návrhů prováděcích plánů na rok 1976 (čj. 80 033/76).**

Jednotné metodické pokyny vymezují účast a povinnosti ústředních orgánů, orgánů středního článku řízení a národních výborů při přípravě prováděcího státního plánu Československé socialistické republiky a prováděcích státních plánů republik. Určují dále obsah, formu, strukturu a způsob předkládání a zdůvodnění návrhů prováděcích hospodářských plánů, které vypracují ústřední orgány a krajské národní výbory jako podklady pro přípravu prováděcích státních plánů.

Jednotné metodické pokyny jsou závazné pro všechny federální ústřední orgány, ústřední

orgány republik a krajské národní výbory a přiměřeně platí pro orgány středního článku řízení, popř. socialistické organizace, okresní (obvodní) a místní (městské) národní výbory.

Tyto Jednotné metodické pokyny navazují na Jednotné metodické pokyny pro vypracování pětiletého plánu na léta 1976—1980 (čj. 52 240/74), jejichž vydání bylo oznámeno v částce 11/1975 Sbírky zákonů a které s úpravami obsaženými v těchto Jednotných metodických pokynech platí pro vypracování návrhů prováděcích plánů pro rok 1977.

Jednotné metodické pokyny vyšly jako samostatná publikace ve Statistickém a evidenčním vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha pod číslem SEVT 23 701 6.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 25. 2. 1976 č. j. 242-1405-24.2.1976, **kterým se mění výnos** ze dne 1. 7. 1971 čj. VI/3-1405-30.6.1971 **o úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků v zařízeních sociálního zabezpečení.**

Výnosem, který nabyl účinnosti dnem 1. března 1976, byly provedeny dílčí změny týkající se předepsané praxe, názvu a pracovní charakteristiky u některých funkcí uvedených v katalogu funkcí zdravotnických pracovníků v zařízeních sociálního zabezpečení. Výnosem byly dále vypuštěny měsíční platové tarify do 1 roku praxe u vysokoškolských, středních a nižších zdravotnických pracovníků.

Výnos, do něhož lze nahlédnout v ministerstvu práce a sociálních věcí České socialistické republiky a u odborů sociálních věcí a pracovních sil KNV (u odboru sociálních věcí NVP), bude uveřejněn v částce 6/1976 Zpravodaje ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo v dohodě s ministerstvem zdravotnictví Slovenské socialistické republiky podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), a podle § 508 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. (občanský zákoník), **výnos** ze dne 23. dubna 1976 čj. 900/1976-A/1 **o školním stravování.**

Výnos vymezuje pojem, účel a organizaci školního stravování, obsahuje ustanovení o výchovné činnosti a pedagogickém dozoru, o správě a řízení školního stravování, o spolupráci jídelen se školami, o pracovnících jídelen, o provozu a hospodaření v jídelnách a o jejich kontrole.

Součástí výnosu jsou přílohy: výživová a finanční norma pro strávníka na den, spotřební normy pro přípravu jedné porce pokrmu, příplatky na stravování dětí a žáků ve školních a internátních jídelnách, normy pracovníků a rozsah jejich úvazků v jídelnách a fyziologické výživové normy pro děti a mládež.

Výnos bude uveřejněn v časopise „Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR", v sešitě 5 ze dne 31. května 1976; lze do něho nahlédnout ve všech odborech školství ONV a KNV a NV hlavního města SSR Bratislavy.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 32 odst. 1 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), **výnos** ze dne 23. dubna 1976 čj. 2584/1976-I/2, **kterým se vydává klasifikační řád škol pro mládež vyžadující zvláštní péče, které poskytují základní vzdělání.**

Klasifikační řád škol pro mládež vyžadující zvláštní péče, které poskytují základní vzdělání, upravuje zjišťování a hodnocení stupně chování a prospěchu žáků a stanovení známky, postup žáků zvláštní školy do vyššího ročníku a vydávání vysvědčení.

Součástí výnosu jsou přílohy:

Hodnocení prospěchu a stupnice pro klasifikaci prospěchu žáků zvláštních škol (příloha č. 1).

Hodnocení pracovních výsledků žáků pomocných škol (příloha č. 2).

Hodnocení prospěchu a stupnice pro klasifikaci žáků základních devítiletých škol pro nedoslýchavé, základních devítiletých škol pro vadně mluvící, základních devítiletých škol pro mládež s vadami zraku, základních devítiletých škol pro tělesně vadnou mládež a žáků základních devítiletých škol při nemocnicích, odborných léčebných ústavech a dětských ozdravovnách (příloha č. 3).

Hodnocení prospěchu a stupnice pro klasifikaci prospěchu žáků základních devítiletých škol pro děti se zbytky sluchu, základních devítiletých škol pro neslyšící a základních devítiletých škol pro nemluvící (příloha č. 4).

Výnos nabude účinnosti dnem 1. září 1976.

Výnos bude uveřejněn v časopise „Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR", v sešitě č. 5 ze dne 31. května 1976; lze do něho nahlédnout ve všech odborech školství ONV a KNV a NV hlavního města SSR Bratislavy.

Ministerstvo vnitra Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 85 odst. 3, § 90 odst. 3, § 95 a § 96 odst. 3 zákoníku práce v dohodě se Slovenským výborem odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** ze dne 29. března 1976 čj. SD-349/1976-3 **o stanovení pracovní doby některých pracovníků silniční a městské dopravy.**

Výnos bude uveřejněn v Dopravním zpravodaji, orgánu ministerstva vnitra SSR; lze do něho nahlédnout na ministerstvu vnitra SSR — správě dopravy a v odborech dopravy krajských národních výborů a okresních národních výborů ve Slovenské socialistické republice.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) se zřetelem na § 11 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos** ze dne 9. prosince 1975 čj. Z-12 081/1975-B/1 **o poskytování zdravotnických služeb československým občanům při jejich cestách do zahraničí a pobytu v zahraničí.**

Výnos stanoví, jaké zdravotnické služby se poskytují československým občanům a jejich rodinným příslušníkům vysílaným do zahraničí československými orgány nebo organizacemi a jaké zdravotnické služby se poskytují československým občanům při jejich soukromých cestách do zahraničí. Dále stanoví, která specializovaná zdravotnická pracoviště tyto služby poskytují a řeší otázky úhrady nákladů za tyto služby.

Současně se zrušují směrnice č. 22/1968 Věstníku ministerstva zdravotnictví o léčebně preventivní péči o československé občany při jejich cestách do zahraničí a o cizí státní příslušníky (reg. v částce 42/1968 Sb.), ve znění směrnic č. 27/1970 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR o změnách v poskytování bezplatné léčebně preventivní péče zahraničním studentům z rozvojových zemí (reg. v částce 6/1971 Sb.); dále se zrušuje III. část směrnic č. 12/1973 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR o poskytování zdravotnických služeb pracujícím v závodech a III. oddíl přílohy k těmto směrnicím (reg. v částce 25/1973 Sb.).

Výnos je uveřejněn pod č. 24/1975 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něho nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, v odborech zdravotnictví KNV a ONV a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

v součinnosti se Slovenskou odborovou radou, Slovenskou správou nemocenského pojištění, s ministerstvem financí SSR a ministerstvem práce a sociálních věcí SSR vydalo podle § 6 zákona č. 33/1965 Sb., o úhradě nákladů vznikajících státu z úrazů, nemocí z povolání a jiných poškození na zdraví (o regresních náhradách), **výnos** ze dne 6. října 1975 čj. Z-1200/1975-B/2 **o uplatňování regresních náhrad a náhrady škody z poškození na zdraví proti cizincům.**

Tímto výnosem se stanoví postup při uplatňování regresních náhrad z poškození na zdraví, které na území SSR zavinil cizinec nebo cizozemská organizace československému státnímu občanu nebo cizinci, popřípadě osobě bez státní příslušnosti, a postup při rozhodování o těchto náhradách; dále se jím stanoví jednotný postup při uplatňování náhrady škody z poškození na

zdraví, které v cizině zavinil cizinec nebo cizozemská organizace československému státnímu občanu.

Výnos je uveřejněn pod č. 25/1975 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něho nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, v odborech zdravotnictví KNV a ONV a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky

v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos** ze dne 11. prosince 1975 čj. Z-12 228/1975-B/1 **o poskytování zdravotnických služeb pracovníkům celnic.**

Výnosem se stanoví, kteří lékaři poskytují zdravotnické služby pracovníkům celnic, a o jaké služby jde. Přílohou tohoto výnosu je seznam kontraindikací pro posuzování zdravotní způsobilosti k celní službě.

Výnos je uveřejněn pod č. 26/1975 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něho nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, v odborech zdravotnictví KNV a ONV a v ústavech národního zdraví.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 18 Praha 1 Malá Strana Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů n. p. 118 18 Praha 1 Malá Strana Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1848/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí nejpozději 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1 — účet č. 10-11-0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313-348 Be 55 — **Tiskne:** Státní tiskárna n. p., závod 1, Praha 1 Malá Strana, Karmelitská 6. **Dohlédací pošta — Praha 07**